

TICHO A UCTIEVANIE

V niektorých prípadoch sa úplné ticho môže stať tou najväčšou oslavou.

Počas našich hudobných modlitebných stretnutí, by sme mali vytvoriť priestor pre všetky tóny a melódie. Čas pre majestátnu hymnu a čas pre tichý šepot jeho chvály.

Prorok Habakuk ohlasuje: "Pán však je vo svojom svätom chráme, nech pred ním zamĺkne celá zem!" Hab 2,20 .

Tieto chvíle ticha nás dovedú k hlbšiemu poznaniu Boha a vytvoria potrebné miesto, aby sme počuli Boží hlas.

Sú 2 typy ticha:

Posvätné ticho - keď vnímame to ako sa nebo dotýka zeme a Duch Svätý nás vovádza do stretnutia, ktoré nemožno vyjadriť slovami.

Trápne ticho - nepríjemné "veľavravné odmlky" , pri ktorých sa vrtíme, cítime trápne a čakáme na moment, aby sme niečo čo najskôr zaspievali.

Vo vlastnom živote by sme sa mali snažiť vybojovať si chvíle ticha a upokojenia, aby sme zachytili dôverný šepot Boha.

"Ale ja som svoju dušu upokojil a utíšil" Ž 131,2

Uctievanie sa dá vyjadriť v tichu. Sú chvíle, kedy je vhodné uctievať Boha v tichosti. Je niečo na tom, keď sme úplne ticho pred Pánom. V takýchto časoch prežívame bázeň v jeho prítomnosti. V nebi môžeme pozorovať scénu v nebi, "*keď Baránok otvoril siedmu pečať, nastalo v nebi asi pol hodiny ticho*" Zjv 8,1. Toto bolo ticho pre búrkou. Problémom je, že v našej cirkvi nemáme často tiché uctievanie, ale mŕtve ticho.

"On mu povedal: "Vyjdi a postav sa na vrchu pred Pána! Práve prechádzal Pán. Pred Pánom išiel vietor, veľký a prudký, ktorý trhá vrchy a láme skaly. Ale Pán nebol vo vetre. Po vetre zemetrasenie, ale Pán nebol v zemetrasení. Po zemetrasení oheň, ale Pán nebol v ohni. A po ohni tichý, lahodný šum." 1 Kr 19, 11-12

"Dobre je ticho čakať Pánovo spasenie." Nár 3,26

"Kto má uši, nech počúva!" Mt 11,15

"Teda viera je z hlásania a hlásanie skrze Kristovo slovo." Rim 10,17

Chvála je často vyjadrená nahlas. Žalmista nás povzbudzuje: "Tlieskajte rukami, všetky národy, jasajte Bohu hlasom radostným. (Ž 47,2). Ranná cirkev "jednomyselne pozdvihla hlas k Bohu" (Sk 4,24). Keď útočili na Júdu, "leviti, ... vstali a veľmi veľkým hlasom chválili Pána, Izraelovho Boha." 2 Krn 20,19). Keď sa sv Ján pozeral na nebeskú scénu uctievania "počul akoby hlas veľkého zástupu a ako hukot mnohých vôd a ako rachot mocného hromobitia, ktorý volal: "Aleluja! Lebo začal kralovať Pán, náš všemohúci Boh." (Zjv 19,6)!

"Chváľte ho zvukom poľnice, chváľte ho harfou a gitarou Chváľte ho bubnom a tancom, chváľte ho lýrou a flautou. Chváľte ho ľubozvučnými cimbalmi, chváľte ho jasavými cimbalmi; všetko, čo dýcha, nech chváli Pána." Ž 150,3-5

Význam ticha podľa katechizmu KKC

Kľaňanie sa a úctivé mlčanie pred Bohom

2628 Adorácia je hlbokým sklonením sa ducha pred „Kráľom slávy“ (Ž24,9-10) a úctivým mlčaním pred Bohom, ktorý „je vždy... väčší [ako my]“.

Kontemplatívna modlitba je tichom

KKC2717

2717 Kontemplatívna modlitba je tichom alebo „mlčanlivou láskou“. V kontemplatívnej modlitbe slová nie sú rozprávaním, ale vetvičkami, ktoré živia oheň lásky.

Súvisiace odkazy a zdroje:

Matt Redman – Tvárou k zemi – Vydavateľstvo Hal Leonard Publishing Corporation (2004)

Katechizmus Katolíckej cirkvi. Trnava : Spolok svätého Vojtecha, 1998

Spracoval: Martin Sobota, spoločenstvo Nové Mesto, www.spolocenstvomn.sk